

Изведнажъ ми дохожда една мисълъ, която спаси живота ни. Азъ случайно бѣхъ турилъ въ джеба си една кутия, пълна съ *сачми*, които причиняватъ силенъ сърбежъ и остро смѣдене върху кожата, дѣто паднатъ. Отварямъ по-скоро тази кутия, напълвамъ пищова съ такива *сачми* и гръмвамъ върху най-близкитѣ вълци. Въ сѣшия

мигъ гледаме, че раненитѣ звѣрове наклѣкаха по снѣга и захванаха да се чешатъ и отрѣсватъ отъ *сачмитѣ*.

Така гръмнахъ около 6 пѣти и почти всички вълци изостанаха по пѣтя да се чистятъ. Нѣкои отъ тѣхъ даже виеха за помощъ, защото сърбелѣтъ и смѣденето не се махваха.